

B. N. C. A. பிரசாம் நெ. கக ரௌத்ரி இலமாசிம்

பெண்விலைக் கண்டனச்
செய்யுட்கள்.

இயந்திரவர்
ராய. சோக்கலிங்கம்
காரைக்குடி.

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

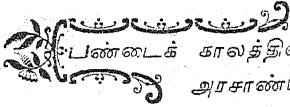
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

சிவமயம்.

முகவுரை.

பண்டைக் காலத்தில் நந் தமிழ்நாட்டை நீதி தவிராது அரசாண்ட சோழ பாண்டியர்கட்கு மணிமுடி சூட்டுதல் ஆதிய பெருமையைப் பெற்றும், பிச்சைக் காரனுக்கு முத்து இடுதல் வெள்ளிக்கதவை அரசன் வாங்கிவிட அக்கணமே பொற்கதவு நாட்டுதல் செல்வப்பெருக்கத்தால் செல்லிடஇடமின்றிக் கருங்கடலில் தங்கக்கட்டிகளைத்தள்ளுதல் ஆதிய செல்வத்தையுற்றும், சுட்டுக்கடங்காக்காவிரிப் பெருக்கையும் அடைக்கக் கூடிய கணக்கற்ற பஞ்சவியாபாரம் ஆதிய வியாபாரப் பெருக்கையடைந்தும், ஐந்துவய துள்ள ஒருபெண்ணை அரசன் எடுத்துச்சென்றதற்காக அந்தப்பெண்ணின் சற்றத்தார் மாத்திரம் அல்ல சமூக முழுமையும் உயிரையும் தியாகம் செய்து மானம் ஒன்றையே பிரதானமாகக் காப்பாற்றியும் வந்த நந் தனவணிகசமூகத்தில், சிலவருஷங்கடாக, உலகத்தில்எந்தப் பாகத்திலும் எந்த சமூகத்திலும் இல்லாத-நம் புண்ணிய நாட்டிற்கு, சிறப்பாக நந் தனவைசியசமூகத்திற்கு சிறிதும் ஒவ்வாத-அறிஞர்கள் போற்றத் தகாத-மனிதர்கள் விருப்பத்தகாத-பெற்றெடுத்து வளர்த்த பெண்மகவை மணமகனிடத்தில் “விலை வாங்கிக்கொண்டு விற்பது” என்ற ஒரு இழிந்த தொழிலைச் சிலர் செய்து வருதல் கண்டு, நந்தரும சமூகத்தினின்றும் இத்தொழிலை நீக்குதற்குன்னிப் பல துறைகளிலும் இடைவிடாது நந் சமூகத்தார் உழைத்துவருதல் உலகமறிந்த விஷயமே. எந்த விதத்திலாவது இதை நிறுத்திச் சமூகத்தைப் புனிதப்படுத்தவேண்டும் என்பதே எங்களுடைய எண்ணம். பல விதத்திலும் இடித்துஇடித்து உரைத்தாலாவது மானக்குலத்திற் பிறந்ததை மறந்து சனத்தொழிலைக் கைக்கொண்ட சகோதரர்கள் திருந்துவார்கள் என்ற எண்ணங்கொண்டு செய்யுள் மூலமாகவும் கூறவேண்டு

(ஆ)

மென்று எண்ணி, சில செய்யுட்கள் யாத்து “ஊழியன்” எ-வது இதழில் வெளியிட்டுள்ளேன். அதனுடன் இன்னும் சில செய்யுட்கள் சேர்த்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிடவேண்டுமென்று “பர்மா நாட்டுக் கோட்டைச்செட்டியார் அசோசியேஷன்” காரியதரிசியாகிய சகோதரர் ஸ்ரீமான். பழனியப்பா அவர்கள் விரும்பியபடி மூன் வெளியான ஆறு செய்யுட்களுடன் தற்போத்து பதினான்கு செய்யுட்கள் சேர்த்து இருபதாக்கி யிருக்கிறேன். சமூகநன்மை கருதி இதனை அச்சிட்டு இனாமாக வழங்கும் மேற்படி சங்கத்தாருக்கு எனது மனமார்த்த நன்றி யறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இதனை உணர்ந்தாவது பெண்ணை விற்கும் சகோதரர்கள் திருந்தி சமூகத்திற்கு ஓழுக்கு இல்லாது செய்வார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் இச்செய்யுட்கள் யாத்ததே யன்றி அவர்களைப் புண்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கமல்ல. அங்ஙனமே, சகோதரர்கள் அதனை அறவே விடுத்து சமூகத்தைப் புனிதப்படுத்துமாறு உழைவன் திருவருள் புரிவாராக.

இங்ஙனம்.

ராய, சொக்கலிங்கம்.

காரைக்குடி.

உ-
சிவமயம்.

பெண்விவஸக் கண்டனச் செய்யுட்கள்.

காப்பு.

ஸ்வராய மிக்கபுகழ் மேவு தனவணிகர்
பண்ணிலையின் கண்டனத்தைப் பேசவே-பண் னுமையாள்
மந்த்! திரு மான்மருக! வள்ளிகண வன்றமைய!
ந்திமுக! நின்னாள் சரண்.

(இவை ௧0 செய்யுட்களும்,
பெண் விந்நபாறை நோக்கிக் கூறியன.)

இருந்தனங்கள் மிகப்படைத்தோர் எத்தனைபோர்
இவ்வுலகில் இருந்தார்; இன்றி
வருந்திவரு வோர்க்குநிதி மாசுது
மாரிபென வழங்கும் வள்ளற்
பெருந்தகைமை மிக்கார்கள் எத்தனைபோ
பேரிருந்தார்; பிச்சை கேட்க
அருந்தரளம் அளிக்கொடுத்த ஆயிழைபோன்
அருண்டோ? அறைகு வீரே.

(5)

இத்தகைய பெருங்குணஞ்சேர் எழின்மாதின்
 திருக்கணவன் இறம்பூ நோடு
 நித்தியமும் வளர்செல்வப் பெருக்கத்தாற்
 குபேரனும்வெந் திட்டே யோடக்
 சுத்துகடல் தனிற்பொன்னை யிட்டவெங்கள்
 சிங்கனெனுங் கனவான் வந்த
 நத்துருலந் தனில்வந்தும் நங்கையெவிற
 றயிர்வாழ்தல் நன்றோ? சொல்வீர்.

(உ)

கரைபுரண்டு வந்தபெருந் காவிரியாற்
 றப்பெருக்கைக் கலங்கா துள்ளம்
 நிரைநிரைபஞ் சுப்பொதியை மேருவெனக்
 குவித்தடைத்து நேரின் மென்னத்
 தரைபுழைச் சோழனுக்குத் தனிமருடும்
 புனைந்ததன வணிகர் தங்கள்
 மரபுதித்து மதியின்றி மங்கையைவிற
 றயிர்வாழ்தல் மாண்போ? சொல்வீர்.

(ங)

மன்வளவன் பண்டைநாள் வண்கதவு
 வெள்ளிதனை வாங்க, அன்றே
 என்மலியுஞ் செம்பொன்னால் இருங்கதவு
 தனைநாட்டி. எவரும் போற்றச்
 சொன்மலியத் திருமணத்திற் தூண்பவளத்
 தால்நாட்டும் தூய்மை வாய்ந்த
 லிபான்மலியுந் குலத்துதித்தும் பூவையைவிற
 றயிர்வாழ்தல் புகழோ? பேசீர்.

(ச)

தலைகொடுத்தல் பெரிதென்பர் உலகத்தோர்;

ஒன்றல்ல; தங்கள் எட்டுத்

தலைகொடுத்த தக்கபுகழ்த் தன்வணிகர்

குலத்துதித்துந் தையல் தன்னை

விலைகொடுத்துக் கொள்வோர்க்கு விற்றுமனஞ்

சற்றுமிரங் காமல், ஐயோ!

குலங்கெடுக்க வந்ததொரு கோடரிக்காம

பாகின்றீர்; கொடுமை யீ தால்.

(௫)

மழைத்தகுழ லாம்பைபரை மன்சிறையி

லிடமாயின் மானம் காப்பான்

தழைத்தகுலந் தொடுமாண்ட தனவணிகர்

குலத்துதித்துந் தரணி மீது

பிழைக்கவழி யறிபாது பெண்மகவை

விற்றுண்ணும் பேடி காள்நல்

ஒழுக்கமுயர் குணமறிவும் உடையோர்கள்

உமைக்காண ஒருப்ப டாரே.

(௬)

திருமலியக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்

இனிதுறைபுஞ் செய்தி கேட்டுத்

தருமொழி தவிராது மதுரைநகர்

தனையாண்ட தமிழர் கோமான்

பெருமைபெற இனிதழைக்கப் பெரும்பாண்டி

வளநாடு பெற்ற எங்கள்

தருமகுலந் தனில்வந்துந் தையலைவிற்

றுயிர்வாழ்தல் தகவோ? சாற்றீர்.

(௭)

கடல்வணங்குங் கழற்காலான் கற்பகமாட்
 டிறையோடு ககன மேவித்
 திடமொடுசிங் காசனத்திற் சீர்பெறவிற்
 றிருந்தாரம் பூண்ட செம்மல்
 அடல்வழுதி தனக்குமணி முடிபுனையும்
 அருங்குலத்தில் அவத ரித்தும்
 மடவரலை விற்றுலகில் மதியின்றி
 உயிர்வாழ்தல் மாண்பேர் சொல்லீர்.

(அ)

மண்ணாளு மன்னார்குழி வயவீரர்
 குலத்துதித்து மதியி லாமற்
 கண்ணான பெண்மகவைக் கைப்பொருளுக்
 கீவீர்காள்! கடவுள், சற்றும்
 உண்ணாமை அறிவொழுக்கம் உயர்ச்சியொடு
 மானமில்ல உங்கள் தம்மைப்,
 புண்ணான தீநாகிற் புகுவிப்பார்;
 இதுசாகம்; பெரிய்மை யன்றே.

(ஆ)

ஆன்னமடுஞ் சத்திரங்கள் ஆலயங்கட்
 டல்தம்மை அடைந்தோர் யார்க்கும்
 கன்னியரை மணமுடித்தல் கல்விச்சா
 லைகண்டடல் கற்றோர் போற்றும்
 என்னதரு மங்களுள் அவையாவும்
 புர்வணிகர் இருங்கு லத்தில்
 முன்னரிய மங்கையைவிற் றுயிர்வாழும்
 முறைபெயனலை? மொழிக்கு ஊரே.

(க)

(இவை ௧0 வேலவனை நோக்கிக் கூறியன.)

தலங்கடொறும் போய்ப்புணர்ந்து தவம்புரிந்து

பலதீர்த்தம் தன்னி லாடி

நலங்களுயிர்க் களவின் றி நஞ்சுநின்

நடிமலரை நயந்து போற்றி

இலங்குமெழிற் பெண்மகவை ஈன்றுவளர்த்த

தெடுத்தமதி யின்றி, யையோ!

விலங்குகளைப் போல்விற்பார் வீழ்நரகென்?

வேலவனே! விளம்பு வாயே.

(௧௧)

கொலைகளவு கட்காமம் பொய்யெனுமைம்

பெரும்பாவம் குடிகொண் டார்க்கும்

கலையிலா மாந்தருக்கும் கண்ணியமில்

லாமூடக் கயவர் கட்டும்

நலமொடுபெற் றெடுத்தப்பன் னூட்காத்த

நங்கைதனை நலமொன் றின்றி

விலைகருதி விற்ப்புவார் வீழ்நரகென்?

வேலவனே! விளம்பு வாயே.

(௧௨)

பெற்றதாய் தந்தையர்கள் சிறியமுடன்

பெற்றெடுத்த பெண்ணை நன்றாய்க்

கற்றவனும் நல்லொழுக்கங் காருண்யம்

மிக்கானும் கவினுள் ளாலும்

நற்றுணைவ னொருவற்கு நல்காது

தம்வருவாய் நாடி, அந்தோ!

விற்ப்புவார் வீழ்நரகென்? வெற்றிபெறு

வேலவனே! விளம்பு வாயே.

(௧௩)

தர்தைமக வுக்காற்றுந் தன்மைமறந்
 தன்பின்றிந் தந்ந லத்தின்
 மீதுகவ னஞ்செலுத்தி மிக்கபொருள்
 மணமகன்பால் வேண்டிப், பெற்ற
 மாதைவிலை பேசிவிற்று வாணொள்
 லாம்வருந்த வைக்கு மாயப்
 பாதகர்கள் வீழ்நரகென்? பன்னிருகை
 வேலவனே! பகரு வாயே.

(௧௬)

மக்களுயிர் வாழ்தற்கு மாண்டொழில்கள்
 பலவிருக்க, மரபிற் கேற்ற
 தக்கதொழில் புரியாது, தருமமுறை
 பாரதநந் தரணி தன்னில்,
 எக்குலத்தும் இல்லாத, ஏந்திழையை
 விற்றுண்ணும், இழிவு பூண்டு
 மிக்கவசை யேயடைவார் வீழ்நரகென்?
 வேலவனே! விளம்பு வாயே.

(௧௭)

அங்கமெலாம் நொந்திடநா லாறுமதி
 தான்சமந்தும் அடைவே பெற்றும்
 கொங்கையமு தங்கொடுத்துங் குழல்வாரிப்
 பொட்டிட்டுங் கோதி லாது
 செங்கனிவாய் மழலைமொழி செவிமடுத்துஞ்
 சீராட்டுந் திருவை யொத்த
 நங்கையைவிற் பார்வீழும் நரகென்ன?
 வேலவனே! நவினு வாயே.

(௧௮)

நன்கிலோசு ரோடிநத ஞாலமெலாம
 தமைப்போற்ற நயந்து பெற்ற
 அன்னநடை அரம்பைதனை அறிவுகுண
 மிக்கோற்கே அளித்தி டாது
 பொன்னதிகம் ஈவோற்குப் பிறிதொன்றும்
 பாராது புவியில் விற்கும்
 தன்மரபின் சால்பறிபார் சார்நரகென்?
 வேலவனே! சாற்று வாயே.

(கஎ)

வீ திவிளை ஙாடிவரு மென்குதலை
 மொழிமாறா மின்னை யொத்த
 காதலுறு தம்மகளைக் காசினியெ
 லாமறிபக் கடனுக் காக
 நீதியறி யாதுலகில் நீசர்களைப்
 போல்விற்கும் நேர்மை யில்லாக்
 காதகர்கள் வீழ்நரகென்? கருணைபூரி
 வேலவனே! சுழறு வாயே.

(கஅ)

பண்டுமக வீன்றதற்குப் பலர்க்குஞ்சர்க்
 கரைபழங்கள் பண்பாய்த் தந்தும்
 கண்டவுட னம்மகவைக் கனபிரிய
 மொடுமடியிற் கவின வைத்தும்
 கொண்டதையெ லாமறந்து கூர்த்தமதி
 யில்லாதாட் கொல்லிப் பித்துக்
 கொண்டவர்கள் போம்நரகென்? குன்றரிந்த
 வேலவனே! கூறு வாயே.

(கக)

பண்டாரு மதிசாயிக்காய் பணிமுடிப்பார்
 வேந்தரெனாம் பாடியிற் போற்றத்
 தண்டாம ரைத்தேவி தனிநடஞ்செய்
 தக்கருலம் தன்னில் வந்தும்
 வண்டாருள் குழவ்விற்று மரடிக்கே
 வசைதேநம் மான மில்லாச்
 சண்டாளர் சார்நாகென்? சத்திவாடி-
 வேலவனே! சந்நு வாயே.

(௨௦)

